

Ислом Нури

бўлган эди. Мен ўзимни (ҳимоя қилиши учун) ибн Абдиёлил ибн Абдикулолга рўпара қилдим. У менинг сўровимни қабул этмади. (Мен у ердан) ғамгин ҳолатда чиқиб, бошимни эгиб юриб, Қарн ус-Саолибга етиб келганимни сезмай қолибман. Бошимни кўтаргандим, бир парча булут менга соя солиб турган экан. Қарасам, у булутда Жибрил алайҳиссалом ўтирибди. Шу пайт у менга нидо қилиб: «Аллоҳ таоло қавмингизнинг Сизга берган жавобларини эшитди ва сизга Тоғлар фариштасини (қавмингиз) ҳақида истаган нарсангизга буюришингиз учун юборди» – деди.

Тоғлар фариштаси менга нидо қилиб, салом берди ва:

– «Эй Муҳаммад, Аллоҳ таоло қавмингизнинг сизга айтган сўзларини эшитди. Мен Тоғлар фариштасиман. Роббингиз истаган нарсангизга буюришингиз учун мени сизнинг ҳузурингизга жўнатди, сиз нима хоҳлайсиз? Истасангиз икки тоғни уларнинг устиларига ёпиб қўяй?!» – деди.

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

– «Йўқ, мен Аллоҳ таоло уларнинг пуштикамарларидан Унинг Ўзигагина ибодат қиладиган, Унга бирон нарсани шерик қилмайдиган одамларни чиқаришини умид қиламан» — дедилар.

Бугунги дарсдан олинадиган фойдалар:

1. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам қавмларига ғоят ҳалим эдилар.
2. Ислом даъватчилари ҳалимликда ва одамларнинг озорларига сабр-бардошли бўлишда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ўрнак олишлари лозим.